

Contenta

Formula reformationis

S. Cas. Nris de reatio.

Oratio legatorum regis Galie

Epitaphia et exhortatio regiam

Oratio in duobus

Epitaphia legum

Oratio de rebus

Oratio de rebus

Regum de rebus

40

fo
6

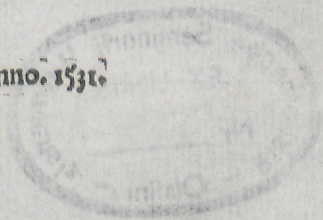
Beibd 4.
5

EPITAPHIA

EPIGRAMMATA ET ELEGIAE ALIQVOT IL-
L VSTRIVM VIRORVM IN FVNERE
R. D. MERCVRINI, S. RO. ECCLESIAE,
miseratione diuina olim Presbiteri Cardinalis Ante Por-
tam Latinam, Marchionis Gattinariae, Comitiss
Ozani, Turriculae & satyranae, Sacrae Caf.
M. & omnium ipsius regnorum atq
terrarum Cancellarij
supremi.

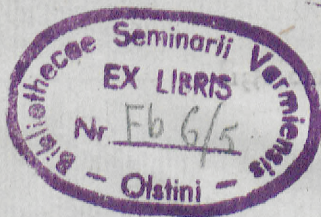
DIGNVM
LAVDE VIRVM
MVSA VETAT
MORI.

Antuerpia ex officina Ioan. Graphci Anno. 1531.
Cum priuilegio.

AD AMPLISSIMVM D. R.
CARDI. D. LAVRENO
TIVM CAMPEGI
VM, S. D. N. L.
GATVM
SVMMVM, HILARII
EPIGRAMMA.

LAVRENTI decus unicum Senatus
F unus cerne uolens tui sodalis
E t laeta omnia manibus precare
A te cui pia iusta persoluta
A d pontem rapidi dolenter Oent
C lari purpureo simul galero
E t menti niueo pares decore
S ummi dum comites ducesue cratis
A mbo Caesaris ad latus intentis
S olis lumina, Nestores fideles
A mbo, & ambo podagrici arthrici ambo
S ic uita tibi summa longa detur
E t fias modo, forte quod, fuisset
S i uitalis, erat futurus ille.
S ed nunc Hesperus ille Mercurinus.

D. ALPHONSO

VALDESIO .S.CÆS. M. A SECRETIS
OMNIBVS MODIS ORNATISS.

Hilarius Bartelephus Ledæus. S.

Vum haberet comitia Cæsar, Alphonse Clarissime, idq; Augustæ Vindelicorū, dici non potest, quanto studio cōferebar testificandi quoquo modo perpetuā meā erga te obseruantia, cū propter summū tuū in recta studia anore, ac singulare in optimis literis iudiciū, tū uero quod unicoliterariū patrono, R.D. Dantisco, nūc C. Episcopa Culmensi, Viro ac Heroi potius incomparabili, ita charus esses, adeoq; beneuolentia coniunctus, ut certo scirem illi, si quid tibi offeretur, non solum proxime atq; si ipsi dicatum esset, sed etiam æque gratum futurum. Quum enim minime obscurum sit omne perfugium literarium in uobis duobus esse positū, et cū accedit Magnificus D. Cornelius Dupl. Scepperus, summus etiā Musarū Triūuir, iā perfectū esse in aula Cæsarea numerū illarū sacra colentium, non erat quod ulli potius q̄ tibi dicarem Aquilam meam loquentem, quā obtuli S. Cæs. Maieitati Bononiæ, et itē alterā Inuictissimo Regi Romanorū Aquisgrani. Nā quū illius Maieitati perspectæ sint dotes tuæ omnes, mirifica ingenii uis, inimitabile inuentionis acumen, exactissimum cum in aliis rebus omnibus tum etiam ut dixi in literis iudiciū. Vt omittā fidem, & in ista etate maturitatem atq; constantiā, qua merito apud illius M. es longe gratiosissimus, quū deniq; iam persuasissimum sit doctis omnibus, siue epistolam & orationem scribas, seu dialogicum aliquid aut historicum tractes, te Cæsaris nitorē illum, puritate ac luce æquare, breuitate etiam superare. Non mirum uideri debet, si ipse sua illa Sacratiss. manu tibi det statim in manum, ut tuo iudicio uel extollat uel eleuet, si quod ipse carmen, si qua oratio elegans offeratur. Quod si Principibus placuisse uiris, ut ait Flaccus, non infima laus est, quanta ea laus, quam solida esse debet, placuisse non modo principum principi & regi regum, sed Diuo Cæsari Carolo? Sed de laudibus alias, & apud alios potius, ne auribus tuis eadari putes, quæ excitandi ad tui æmulationem nobilium iuuenum gratia dicuntur. Noui enim singularem tuam modestiam, teq; in primis meminisse

AD AL. VALDESIVM

unde profectum sit omne domum perfectum. Nosti cetera. Cum itaq; om-
nino esset in animo aliquid edere, haud ita diu est quum iussit R. D. ut Epi-
grammata illa colligerem, quæ partim alacriores partim etiam mæsti inter
equitandum, propter flumen Athesim, in rupibus Tridentinis faciebamus.
Nam ille interdum nobis animi causa themata ac argumenta proponebat.
Quum ecce tibi obuii sunt nobis equites pullati unus & alter è cognatis
το τρις, μακροπιτο R. Card. Mercurini à Gattinaria, & mæsto, ut dece-
bat, uultu, R. D. Salutât. Aberamus autẽ tridento ad quartũ aut quintũ fe-
re lapidẽ, statim percudit animũ illius quid nũcii afferrent, neq; lachrymas
tenere potuit, q̄ illũ sic uiuũ gesserat in oculis, adeo obseruabat. Nõ potuit
facere quin esset in eadẽ nau, quũ Mantuã aduerso qua Pado qua Mincio
ueheretur. Neq; si per ualetudinẽ licuisset adeo longe nec tam serò fuisset
sequutus, imo uero oculos ei morienti libens clausisset. Quũ uero tridentũ
ingredimur, uix dum ingressus hospitium uidet funebre illam pompam mulo
to luctuosissimam. Equites lugubri uestitu præibant. Capulum nigrum ru-
bra cruce distinctum, ut amplissimi ordinis Cardinalem facile agnosceres,
referebant equi illi pullati & ipsi, luctũ etiã tũ demissis capitibus præse-
rentes, illi opinor qui paulo ante eo in lectica podagra laborantem gesta-
rant: uulnus acerbum. Quid quæris? Vbi non sine facibus & solenni soni-
tu ad templum processissent, accedunt nobiles illi ad cœnam R. D. non
tam ut illum consolarentur, q̄ quod ipsi consolatione aliqua egerent, quũq;
eos acciperet cœna nõ tã iucunda q̄ grata. Res mira accidit, quũ R. D. Dan-
tiscus nunq̄ tam hilare ac laute illustres hospites uel inuitet uel accipiat,
nunq̄ tam occupatus sit, quin priusquam se dormitum conferat, nihil ha-
beat potius, q̄ ut nõ solum totius dici acta Pythagoreorũ more cogitatione
recenseat, sed etiã uel audita memoratu digna, uel uisa acute, uel cogitata
prudenter, quotidie in diario suo perscribat, ostendit conuiuiis etiam certis-
simo scripto præcognitum à se fuisse nõ diẽ modo sed penẽ etiam horã, qua
discessit R. Car. hoc est recta ad cœlum abiit, neq; hoc nisi diuinitus fieri
potuit, Ita ut interdum tibi & amicis narrauit & posteritati omnino lite-
ris tradet. Postridie digressi Epicedia hæc mæsti equis insidentes effudio-
mus, quæ certe multis nominibus in tuo nomine apparere debent, propte-
rea quod ille tam tibi cupiebat, tam faucebat ex animo, ut nihil rerum etiam
maximarum sine te gereret, tũ quod in tua unius industria atq; ingenio se-
nectus illius ter ueneranda merito acq̄iescebat. An nõ curandum tibi pro-
co quãtũ illũ uicissim faciebas, ut illius integerrimi præcipis memoria oibus
seculis

HIL. EPISTOLA.

seculis maneat sacrosanctae Principis inquam quo nihil post homines natos
 humanius, incorruptius, absolutius. Quis enim hūc uel odio aut gratia, uel
 donis ac pollicitatiōibus ab officio et aequo deflexit? Quis unq̄ maiore fide,
 cura, dexteritate, tot, tantorum regnorū negocia tractauit? quis in consilio
 uel capiēdo prudētior, uel dando magis fidus? quis pari industria ac uigila
 lantia oīa obibat? didicerat sane ab Homero illud, si quis unq̄ alius, non de
 corum esse principi uiro solidam dormire noctem, Cui populi commisi &
 tanta negocia cura. Neq̄ est quod hic diuisione ut ar uulgari in hoc gene
 re Encomiastico declamantium, & laudem a bonis corporis, deinde animi
 tantum. Nā uirtuti illius duci fortuna perpetuo aut comes fuit, aut si in
 terdum reslauit, nemo fortius contempsit, nemo tulit moderatius, sed Epi
 grammata erunt uice orationis funebris & quidē luculentae. Quāq̄ nihil
 dici potest tantum, quin uirtus illius id superet q̄ longissime. Quāobrem
 ueror̄ ardius actum sit & tanq̄ obductum uulnus refricemus, in causa fuit,
 quod expectauimus dum alii uiri non obscuro aliqua Epitaphiis accessio
 nē adiūgerēt. Et cecinerūt p̄fecto etiā sponte certati sic ut in laudes illius
 tanq̄ conspirasse uideantur. Nimirum haud uanum est, quod ille ait, Dignū
 laude uirum Musa uetat mori. Nam quoniā ut quisq̄ maximo est ingenio,
 ita ad famam nominis propagandā accenditur maxime, qui ad illā se facile
 peruenire posse putāt, neglecta diuina arte Musica, hoc est poetica, simili
 ter mihi facere uidētur, ut uitatores, q̄ contēpto Mercurio non solum elo
 quentiae Deo, sed etiam compendiorum indice, extra uiam regiam, per la
 mas, lutū, saxa, quasdam semitas & diuerticula dispendiosa querūt. Dicāt
 amabo utra diuturnior erit statua, marmorea ne, an eadē carmine depicta?
 Signa aut tabulae, an in easdem poetarum epigrammata? Et quid per Iouē
 faciunt ad uetustatem quis bonorum artificum imagines, absq̄ arguto uel
 emblemate uel epigramate? Et si iam (si Musis placet) adeo cōtempti sunt
 pleriq̄ scriptores, ut liceat eis per principes artem desinere, aliud tamen
 aliquando erit seculū, et aliquis deus tristes hac tēpestate canōenas respici
 ciet, Itaq̄ R. D. Dantiscus uir longe post hominum memoriam experientis
 simus curauit, ut imago ad uinum expressa magni Cancellarii Mercurini
 non tantū auro et gemmis, non signis modo & tabulis seruetur, sed etiā
 ut encomiis celebraretur nobilium Poetarum perpetuo haud dubie uictu
 ris, Inter quos uel precipuus est Eobanus Hessius. Nā uisus ille est, qui uere
 nostro seculo Nasonis nomen sequi optimo iure possit. De quo est illud iam
 Magni ERAS. elogium. Huic uni contigit, quod et Marco Tullio fuit ne

AD AL. VALDESIVM EPISTOLA.

gatum, & quod arroganter Philelphus sibi uendicat. Ita pangit carmen quasi nunq̄ attigerit profam, ita scribit profam, quasi nunq̄ cecinerit carnē. Ego uero & illud addo, esse neminem, qui epistolam solutam pari puritate luce ac perspicuitate, quæ summa uirtus est orationis, atq; ille carmen scribere possit. Rumpantur, si uelint, qui dum se Nasonis candorem et uirtutes assequi posse desperant, & dum hiulca quædam condunt ac male tornata carmina, aiunt se Catullianos & Tibullianos esse uelle, Ouidium scilicet in ordinem cogunt. Nos potius in Ouidii honorem Eobanum ceu principē chori, quo alia sint gratiora, in frōte collocamus. Deinde elegātissimas epistolas duorū ut finē etiā libelli claudāt, alterā illius, G. Vrsini Veliū alterā ad R. Præsulē Dantiscium, de quibus dubites, utrum hic felicitus Oratium, an ille Ouidium exprimat, quo epistolas in sciētē addidi apud typographū, nam exempla apud me erant, quamuis acerbe laturus sit, quod illius eximias laudes tantū contineant. Videbis hic Alphonse Ornatisime arguta quædam epigrammata & seculo nostro etiā de poetarū prouentu gratulabere, qui hæc scripserunt, tum ut studiosis iuuenibus animos addant, tum etiā ut laudatissimi uiri nomē pro sua parte posteritati cōmēdent. Debe-

bunt itaq; omnes boni, qui uel manibus illius, uel bonis literis bene cupiunt, & tibi & D.R. meo. Meas autem primitias accipies, ubi satis maturuisse uidebuntur.

Nam male audimus Cisalpini homines

pleriq; hoc nomine, qđ nimum præ-

coces fructus edimus, quod

uocat Doctor Abuleno

sis. Vale unicū Decus

Aulæ Cæsareæ et

literarum.

IN FVNERE

REVERENDISS. D. MERCVRINI.
A GATHINARIA.

ÆLIVS EOBANVS HESSVS.

VI sua diuitias Virtus & honesta laborum,
O pes honestas contulit patientia
S cribere me DANTISCE iubes Epicedia magni
Q ue Mercurini funus ornet laudibus
F as mihi mandatis animo parere uolent
T ua cuncta iussa quem decet capessere

D e me sic meritis quum sis, & sic tua uirtus

E t postulet haud uulgaris eruditio.

A ccipe sed lacrymis alieno carmina plectro

R atione scripta Mercurini nominis

Q uod quia spreuerunt Elegi tractasse rebelles

S uccessit his Iambus æquus arbiter

Q uondam criminibus nunc aptus & ille querelis

E t ante sepe lectus in funebribus

T empore quo tetricæ ruperunt fila sorores

T ibi Mercurine Gathinariæ domus

E ximum decus, ad tumulum uenere frequentes

D iue daturæ iusta funeri tuo.

P rima bonis uirtus comitata sororibus ibat

P robitate, lege, pace, iustitia, fide,

I bat & ipsa suis sapientia iuncta ministris

M odestia, pietate, fortitudine,

E x his triste due phœretum subiere priores

C apulum sequentes ingenuere ceteræ

P racipue pax atq; fides, quas ille solebat

I n tempus omne amare constantissime

I ustitia inderores flebat laniata capillos

A uditæ siue hoc, siue tale quid, loqui

Qua modo ab exilio duce te reuocata uidebar
Te Mercurine abeunte, rursus auocor
Conscidit alma fides laceræ subtegmina pallæ
Et ciulabat ut solent miserrimæ
Ingemuit probitas solam se quæstia relinquit
Quod occidisset ipsius uerus pater
Quis numerare queat, quot in illo funere Diuæ
Bonis amicæ lachrymas effuderint?
Quas neq; crediderim tantum doluisse, Cicuta
Quando extulere consopitum Socratem
Nec plures lachrymas magno fudisse Platoni
Cum sternerent funebre diuersorum
Non sic Democritum stierunt, non Pythagoræ
Ad haud parum lachrymosa busta funeris
Nec tantum ille chorus uirtutum Heroinarum
Funebre soluit Mercurino debitum
Verum etiam super Anides uenere puellæ
Nec defuere contorales Gratia
Qua procul è tumultu spectantes tristia magni
Sed gloriosa Mercurini funera
Constiterant moeste, gemitusq; dedere Camœnæ
Collachrymantes adstiterè Gratia
Cum sic præ reliquis de ter tribus una locuta est
Fuisse credo Vranien amabilem
Heu dolor, hoc etiam parcis licuisse superbis
Quis equitore pectoris sensu ferat
Ecce iacet nostri quondam defensor honoris
Nos ille semper excolebat Vnice
Quanto nostra salus orbata est Præsidae? quanto
Orbata patre uera uirtus exulat
Quale Auguste tuo deceßit lumen honori
Letale uulnus hoc ne sentis Carole?
Nemotua melior, te Principe, præfuit aulæ
Meliusq; rebus nemo consuluit tuis
Pacis & armorum fuit arbiter æquus, & idem
Authoritate summus, iniuictus manu,

Magnarum contemptor opum, pietatis imago
Rarissima alta fama Temperantiae
Inuidere tuis talem fata impia rebus
Auguste Caesar o beate presidem
Quae tibi, quo posses ueterum uirtute priorem
Te gloriari dira, sors relinqueret
Nam fuit ille tibi, quod Mœcenas fuit olim
Tuobonus ter maximo cognomini
Quod fuit Aeacidae Phœnix, quod Nestor Atridae
Quod Mentor inclyto senex Vlyssæo
Quod fuit Æneæ magno generosus Achates
Quod glorioso Ephestion Philippidae
Nunc tamen ille breuem tantus tenuatur in Vranam
Et uix inane nomen extat illius
Vos mihi nunc mœstæ date lilia pulcra sorores
Cumulemus ut sepulchra floribus nouis
His saltem illustrem decoremus honoribus umbram
Fungamur hoc, quis inani munere
Talibus Vranie dictis affata sorores
Confusa tristes eiulatus edidit
Nec Charites tacuere, sed est tristibus una loquuta est
Thalian hac fuisse sortidam ferunt
Nos larga dedimus cœlestia munera dextra
Tibi Mercurine, queis placebas omnibus
Luminibus blandam tibi nos afflauimus auram
Nos uultui tuo perhennem gratiam
Nos decus indidimus maiestatemq; uerendam
Tuosq; robur haud iniquum corpori
Nostrium munus erat, quæ te facundia Diuis
Æquauit ipsis, prætulit mort alibus,
Quid tamen hæc prodest tibi nos tribuisse, Deorum
Benignitate copiosa munera?
Inuida postq; isthæc mors abstulit omnia, quando
Fuerant tibi datura fructum maximum
Iam rapidum linquens Hispani flumen Iberi
Germaniam petis sequutus Cæsarem

B Cum subita

C um subito extinctum populi uidere colentes
M ontana regna ad Oenipontum nobile
S cilicet inuidit fatum, ne magna uideres
R heni superbi, Danubiq; flumina,
S ed nihil inuiti profunt in morte querela
N ullis superba precibus unq; flectitur
H os tibi nunc tumulum facimus, tumulumq; Coronis
O rnanus hisce perpetuo uirentibus
V t dum uere nono repetitus floreat orbis
T ua gloriosa laude fama floreat

R. D. IOANNES DANTISCVS
C. EPISC. CVLMEN.

M ERCVRINVS in hoc iacet sepulchro
M G ATTHINARIVS, omnium perhenne
V irtutum specimen, Vir acris, omni
I n re iudicii, Sagax & equus
L egum cultor, agens nihil fauore,
A ut donis, odio, metuue, totus
V erax, candidus, integerq; uixit
O re, consilio, fidelitate.
C ancclarius & diu supremus
F uit CÆSARIS, hinc rubro Galero
D ecorus, sed erat sub hoc honore
P aruo tempore, Cæsarem per Alpes
A d Oenum gelidas sequutus æger,
A fflictus iacuit graui podagra,
Q uam multos habuit prius per annos
I n hac iam tenuem ex dolore uitam,
S olutus cruciatibus, reliquit,
L ustris iam prope tredecim peractis,
E t nunc perpetua quiete gaudet,
Q uam bonis DEVS omnibus parauit

ALIVD

ALIVDEIVSD.

Hic iacet exemplum fidei, pietatis, & æqui,
 Atlantis nomen cui dedit ipse Nepos
 Cui dedit ingenii vires & mentis acumen
 Eloquii gratum consiliiq; decus,
 In magnis igitur rebus prudenter agebat
 In quibus ille fuit mortis adusq; dilem
 Sic constans fideiq; tenax durabat in omnem
 Euentum, fretus CÆSARIS auspicio.
 Nemo datis seu promissis hunc flexerat unquam,
 Nec Gallus Rex quo tempore captus erat
 Diuitiæ res sunt fluxæ, bona fama superstes
 Viuida post cineres nescit in orbe mori

ALIVD.

Virtus, integritas, rerum sapientia multa,
 Recti conscia mens, religionis amor,
 Hoc uno cum Mercurio sub marmore, cunctis
 Testatur, quanta uir probitate fuit
 Omnibus ille bonis studuit prodesse, nocere
 Nulli cui potuit ferre rogatus opem,
 CAROLVS hunc Cæsar non frustra luxit ademptum
 Vix unquam poterit forsan habere parem,
 Vitæ contempsit, solum delegit honestum
 Sic uiuens nullas accumulauit opes
 Sed fidei Gazas post se cum laude reliquit
 Et pro terrenis possidet astra bonis.

ALIVD IN EMBLEMA EX
 ALTERA PARTE IMAGINIS
 illius ad uiuum sculptæ.

Sola fides terris Phœnicem sustulit unam
 Sustulit ad superos hanc quoq; sola fides.

MAGNIF. D. CORNELIVS DV-
PLICIVS SCEPPERVS.

- I**am latium Victor Cæsar pacauerat orbem
Carolus, Alpinas transfieratq; niues
Vt fidei causæ succurreret: atq; labanti
Consilium præsens subsidiumq; daret.
Sed quo cæca suis rueret Germania fatis
Hostibus opprobrio ludibrioq; foret
Nostra Deus peccata uolens punire, senem iam
Mercurium, at nimium sustulit ante diem
Multa quidem Cæsar, non paucaq; perdidit Aula,
Purima, sed qui tunc perdidit, orbis erat
Exitium Imperio quandoq; uir attulit unus
Vnus hic Imperio commoda multa tulit

C. VRSINVS VELIVS.

- S**itantum moriens turbauit Ephestio Magnum
Murorum ut pinnas undiq; dirueret
Cæsareum quanto pectus tua funera luctu
Perpulerint, qui tam fidus & acer eras
Sancte Senex, cælo dudum te namq; beauit
Incorrupta fides, integritasq; tua
Flebilis heu multis, sed longe extinctus es uni
Flebilior Domino, flebiliorq; tuo
At non ut Macedo, det. mœnia celsa ruinæ
Decutiatq; apices turribus eximios
Inferias soluens dignas tibi Carolus, urbes
Nomine, & ampla tuomœnia constituat.

ADELON.

- D**um sapit ultra hominum captus, Mundiq; gubernat
Mercurius molem Cæsaris auspicio
Mortem obiit, Casu quo tum percussus acerbo
Cæsar, adhuc dubitat, cui bene credat onus
Hinc uastum Heroas partitur pondus in omnes
Quattuor id subeunt, cui satis unus erat

Vtpote

Vt potè qui totidem referebat numina terre
Atlanta, Alciden, Persea, Mercurium.

HIL. BERT. L.

Est qui Valdesi contendat Adeston illud
Est rursus Antoni, qui magis esse putet
Certum est tam lepidum hoc esse illius argumentum
Nisi forte hic corpus fecit, & ille animam

MARC. ANTONIVS MAGNVS.

Quis iacet hic? Cato, qui fuerat Catinaria nostri
Temporis, Heroium maximus, Orbis honos.
Nomen? Mercurius diuini numinis instar
Cæsaris hic magni nuncius, ille Iouis
Patria? Vercellis, Studium? Sapientia, Dotes?
Quotquot habent homines corporis atq; animi
Vita? Sacerdotis, Caput insignire galero
Purpureo dederint cui benefacta Seni
Dignus ad excelsam Petri conscendere sedem
Vltimus Clothosi tenuisset onus
Dicere plura nefas, Notum sat nomen ubiq; est
Cetera posteritas Sydera ad usq; feret.

GEORGIVS LOGVS SILESITA.

Ingenio qui Mercurium referebat, & oris
Diuino eloquio, nomine quiq; simul
Quem pater ille olim famulum Deus æthere ab alto
Ergenitrix, Numen Cæsaris, alma Themis
Terrarum Domino atq; Ioui misere, ut haberet
Mercurium his Cæsar charus & ipse suum
Iustitia insignem, multa & uirtute, fideq;
Egregium, & Domini consilium omne sui
Hinc quamuis ætate grauem & ueniente senecta,
Ante diem uisa est tollere iniqua dies

A D E L O N.

N on poterunt docti uates præstare, quod optat
 C ertatim, quamuis Mercurium celebrent
 S i quæcunq; ferunt de tanto Præsule, summis
 C onueniunt etiam singula Principibus
 D icant Mercurius iam est factus numen Olympi
 A t; uno hoc tantum nomine uera canent
 Q uandoquidem faciunt, dum cognita quæq; recensent,
 V t quamuis laudent singula, plura uacent

IOACHINVS CAMERARIVS.

N VNC iaces Vrna sepultus Mercurine paruula
 D iis æquiparande
 C uius repletis fama terris, æthera
 C onscendit in altum
 A uctæ claris fama uirtutibus & in tempore fide
 H oc eximia re
 T e sentiemus abesse, sed profecto iam
 S entimus abesse
 P er Deus seruare te res cogitauit publicas
 E t perdere tecum
 T e stante, quanq̄ infirma, stabant omnia
 C eciditq; lapsa
 O patrone pacis, armorum hostis δ Ciuiliū
 H æc laus tua uere est
 L ingua atq; consiliis secundus nemini
 C andoreq; mentis
 C æsari qui utilia Carolo subdidisti plurima
 S apiente senecta

Τ Ω Λ Υ Τ Ω .

Ε ἰλλήνων ἀρχηγὸς ὁ τρώου ἑλῶν Λαγαμέμωνος,
 Ε κ ποτε φθι συγερῆς δυσυχέων ἔριδος.
 Η μ κέρησ' ἐνεκ' Αἰακίδῃ σὺνισσὸ' Ἀχιλλῆϊ
 Ο ττ' ὄλεκον δαναοῦσ' λητοῖδ' αὐθ' ἑλκ.

Η βρατο τοιουτούσ' δ'εἴ' ἔχην συμφραδ'μοναοσ' δι.Θ.
Ν κλείωρ Νέσωρ ἦρ βασιλεύσ' πολίωρ.
Τ ῶ κε τάχ' ἠμύσσειν τρῶικρ Πριάμου Πόλλιεδρου,
Χ ερσίρ ὑπαί' δ'αναῶρ αὐτίκα περδομένκρ.
Α ἄασε Μερκουρίνε μόνουρ Δέοσ' εἰγ' ἔτι σῶουρ
Η θελ' ἔμερ, τῶκερ πίπτε τάχ' ἀφροσύκρ.
Ε ρίικτ' ἀνά γῆρ φοιτῶσ' ἀπαλοῖσι πόδεσσι,
Ε υφραίνεμ δ'αλῶσ' ἀμφιέπουσα βρότουσ'.
Α ἄ' ἐπαῖ' σύγε κείσ' ὑπό γῆσ' φόβοσ' ἀινούσ' ἔχειμ.
Μ ἦρ τοδ' ἔχκρ πάντωρ φραδ'μοσύκρ τελέσαι.

CORNELIVS GRAPHEVS,
SECR. ANTVERP.

MERCVRIVS magnum adiuturus **CÆSARA**, ubi ille
I am primulum Imperi subiret grande onus,
Descendens Cælo mortaleis induit artus,
F it **GATTINARA**, homo catus, Cato ex Deo,
E t pro **MERCVRII** Diis noto nomine, iulgo
S e **MERCVRINVM** passus est uocariet,
C onfisiis, lingua, ingenio, admirabilis **ILLI**
E t sedulo presens, et undique obsequens
T andem aucto imperio, ac firmato **CÆSARE**, rursus
T erra relicto corpore, ad **IOVEM** redit,
E t ne **MERCVRIO**, neu tali interprete magnum
F orte interim destituat ipse **CÆSAREM**
P ro se alium insinuat, toti nempe undiq; mundo
PERNOTVM, amica mente gratum **CÆSARI**.

AND. RESENDIVS LVSITA.

E t putet hoc quisquam uanos finxisse poetas,
H umanam effigiem sumere sepe deos?
A Ioue demissus terris, ut Cæsar haberet
R eb. in angustis numinis auxilium.
E cce diu forma latuit Cyllenius ales
H umana, faciant lumina nostra fidem.
F rigida quibus in hoc conduntur membra sepulcro.
E t dicebatur, Mercuriusq; fuit.

Querite

Q uerite de magno uos Cesare, dixerit, illum
N il hominis, præter formam, habuisse senem.
Q uum rediit superis, qua uis diuina latebat,
P ersonam heic liquit, cætera olympus habet

AD MERCVRINVM DE MARCO ANTONIO MAGNO
ORAT. MON.

Q ui tibi Sancte senex, tam dulce canebat in Oeno
I am tua Bruxellæ fata sequutus obit
S ic opus est aliquo qui funera cantet, at illi
Q uis par esse queat, ni sua cantet Olor?
T c sic ille, sed illum alius sequitur modo, quiq; hunc
C antat, qui primus, forte sequetur, erit.

NICOLAVS GRVDIVS.

D esinite, ab, Superum fata incusare Deorum,
S urrigere & patulas, Irrita uota, manus.
N on renocant quenquam lachrymæ, suprema Sororum:
S unt ubi funesta fila resecta manu.
E t (miseri) quorsum plandus? exanguia tantum
M embra tegit tumulus, Spiritus astra tenet.
C onditus hic ego, laudatæ post tempora uitæ:
M ors mihi sancta fuit, uita prius fuerat.
N ec iuuenis taceo ante diem: agglomerauerat olim
P ensa mihi lucis plurima trima Soror
A t fateor, sensi, quum iam mihi morte cadendum,
O ptauit in patria me potuisse mori.
S ed quanquam procul interii, Catinaria dulcis
Q uæ genuit, gremio nunc fouet ossa parens.
M ercurii data sunt nutu mihi nomina diuum:
Q uam bene, cui fuerit meus quodq; digna Deo?
I ngenium felix fuit, & fauor artibus: Omnis
E t mea quam uaria uita uoluta rota est?
A tamen assiduus iusti seruator & æqui,
M ensq; fuit studiis semper amica piis,

Cura

C ura fuit mihi prima Dei, fuit altera Vulgus,
 T ertia terreni cura fidesq; Iouis
 I lle meum gratus nomen, mea commoda, contra
 P rocurans, quoties dona beata dedit?
 T empora purpureo radiarunt cana galero,
 S ancta dedit merito hoc dextera Pontificis.
 C aetera sed de me taceo: at mihi Fama superstes
 D icet, & in tota posteritate ferar.

ADRIANVS MARIVS.

E repto quondam si Mæcenate poetas
 A ccipimus totam flecte per Italiam
 S olantes, quo nullus honos acceptior umbris,
 C ertatim mutos carminibus cineres
 F lecte pii uates, totum quicunq; per orbem,
 M æcenas nostri temporis ecce iacet
 P ro Lauro Phœbi, Phœbi dolor orbe cupressus
 C ingat inornatas horridiore comas
 M ercurius iacet, Augusti dolor & dolor orbis
 C arole consilii, conscius ille tuis
 P erpetuusq; comes, seu bella horrentia Martis,
 S eu tractanda bonæ munera Pacis erant
 C uitu sancte pater meritos largitus honores
 V elaras cocco tempora cana sacro,
 L ustra decem penè & ter denos uiderat annos,
 E t tamen heu studiis excidit ante diem
 S ic etiam cecidit cum post tria secula Nestor
 I mmatura tamen mors ea uisa Pylo est
 D icere quæ studiis dederit fomenta fauore
 I lle suo, longi temporis esset opus,
 I lle bonas Augusto artes, sua gaudia, sepe
 C ommendans, odii non dedit esse locum,
 H unc igitur postq; tituli & fallacia dona
 F ortune & magnæ Principum amicitie
 D eseruere simul dulci cum manere ultæ
 V os saltem officiis ite, referte uitæ

C

Pterides

Pierides Musæ & Musarum præses Apollo
T uq; patris summi uertice nata Dea
I te & uenturum meritum sic nomen in æuam
M ittite, ne tegat id, qui tegit ossa lapis

A L I V D.

I te procul mæstum ferti genus, Ite Cupressi
D eposita nitidas cingite fronde comas
M ercurius non morte iacet. Magni incola cœli
C œlo habitat, magnos parcite flere deos
I upiter hunc toto diuum plaudente senatu
C ollegam nato iussit adesse suo
V t dum dat Stygiis operam Cyllenius umbris
D um terris peragit maxima iussa patris
S it quoq; Mercurius cœlo, mandata fidelis
A s sistens solio qui Iouis excipiat
C onciliumq; uocet diuū, indicatq; uocatis
D ecreta, haud ullis cuiolanda deis,
A t Maia genitus socio letatus honore
C ollegam gaudet præposuisse sibi
A dmirans niueam profusam in pectora barbam
Q ua tua, pace tua, Iupiter alme, minus
M aiestatis habet, At uos pia turba poëtæ
D icite rite nouo carmina sacra deo.
E t quoties post hac sanctos cantabitis hymnos
C ommunem gemino dicite Mercurio.

IO. SEC V N D V S. H A G E N S I S.

M E R C V R I V S moritur. Quid? Maia natus, an ille
D ignus qui Maia, qui Ioue partus erat?
Q uem sibi uult socium terrestris Iupiter olim
S iue gerat pacem, seu graue Martis opus
S cilicet ille iacet, quid nos spectabimus ultra?
H ei mihi nummibus mors quoq; dira uenit
I am tibi fatalem prædico Iupiter horam
Q ua fratris uenias hospes ad antra tuæ

Tu quoq;

Tu quoq; nigranti uectus nouus aduenamunda
Phœbe pater coctus auree lauriger
Primus inassueta pinges albedine regnum
Quod mœstium tenebris nox inamena tegit
Magna cohors diuinum tumulos, urnasq; parate
Improba falcifera mors petit astra manu

PETRVS CLERICVS. ANT

Hac ne transferis uia uiator
Quantumuis properes celerq; curras
Non lectis breuibus breui in sepulchro
Sculptis uersiculis: nihil pigebit
Exemplo sapientior recedes
Doctus nil fragili, breuiq; uitæ
Fidendum, neq; prorogare posse
Virtutem, titulos, opes, honores,
Curu autem tremulum caput senectam,
Tollentemq; animos leues iuuentam:
Cum parcis libuit secare fila.
Exemplum tibi ero hoc iacens humatus
Celato artifice manu sepulchro
CARLI Cæsaris ille **MERCVRINVS**
Primus consilii sacratoris
Prefes: bella potens, potensq; pacem
Certo consilio creare terris
Nam me consule Diuus Imperator
Vetricem Italiam subegit armis.
Rursus consule me dein subactam
Visens pace frui dabat benigna.
Hoc pro munere munus illa magnum
Reddens: Imperii aurea sacrati
Cinxit tempora Caroli corona
Nobis pro uigili datus labore
Canos qui tegetet, ruber Galerus,
Heu, sed non tegetet diu capillos,

Nam tegmen capiti senis parabat
Mors: multo grauiusq; duriusq;
Fixum perpetuumq; Marmor istud
Hoc scires uolui, uale uiator.

DANIEL MAVCH. VL MEN.

Quisquis ait solem **CÆSAR** te Carole mundi
Hunc poterit recte dicere Mercurium,
Vt sidus fidum, terraq; mariq; secutus
Permanisit donec iussit abire Deus.

A L I V D.

Deuolat à superis q̄ **CHRISTI** spiritus astris
Ante Catinarius diuus ad astra uolat,
Qui fuit in terris iunctus tibi maxime **Cæsar**
Mercurium uoluit nunc Deus esse suum.

GEMMA PHRYSIVS.

Flete pii **Vates**, sic **Vatum** flete **Camene**
Vt cedant liquidis **Rhenus** & **Oenus** aquls,
Nam si, qui tacet hic, te **Rhene** adiiisset ab **Oeno**
Non premerent ripas tam mala multa tuas

A L I V D.

Mercurii quoties uario cognomine dignum
Dicitis hunc, fidum dicite **Mercurium**.

GISBERTVS LONGOLIVS.

Cerne sub hoc gelido recubantia fragmine saxi
Ossa, laboratum cerne uiator opus
CÆSARIS hic Magni tegitur pars magna senatus
Quam iacet exiguo gloria tanta solos

Qui

Qul prius ex merito portus uocitatus honorum
Quicquid & Augustis scribitur in titulis
Doctus & infestis iterum componere Reges
Pacis & optata conciliator erat
Ille inquam hoc tegitur tumulto Gatinarius Heros
Mercurii functus nomine & officio.

ΙΩΔΟΚΟΣ Ο ΒΕΛΛΑΡΑΙΟΣ. Μ

Ερμείαρ χεῖραςιμ ἔχονθ ὄπλ' ὀλβιομοίρσ
Ερηνῆσ τύμβσθ τῆ πολυκλαύτος ἔχρ.
Ουκ' ἀπατάσ χαῖρόντα θεῶν τῶν δὴ τέκε μκτῆς,
Νύμφη εὐπλόκαμθ μαῖα μιγῆσα δ' ἕν
Λκ' εὐβούλος ἐὼν πάντως τὰ θεόντα θράβευε
Τοῦδ' ἔλδοιὰ δὴ κη θρέφε δις θυγάτηρ.
Ος δ' ἐπαρῶρος ἐὼν μακρῶσας δῆριμ ἄμουσορ
Ζώσε πάσας, κέρασας ἀρμονίη, πολιὰς.
Ως ὄρθωσ ἱερῆ δείξας κεκλίσατο βουλή
Τῷ δὴ ταρβόσυνη πᾶσ τότε δάλλε δόμθ.
Οπλοχαρῆσ πολλὰν ἄτη ψυχὰς μανίαισιν
Κατοισσῶσα θροτῶν δειν' ἐφόπλισε κακὰ
Τῆσδε ὄρμηρ ἀνάσσας ἄνηρ τοι λυσε τινάξας
Γλώσσης δεινὸν ὄσλορ δάμβος ἀπάντας ἔλε.
Τῶνεκα ἐν δύνεται λάθ' κλαυθμῶ συγεροῖο
Ραῖσεσθ, ἀπολεσας τῶν περὶ κῆρι φίλε
Τῶνεκα πᾶσ ἀνδρῶν δ' ἰὰ δῶμα κεχθίμενθ ἔργωρ
Θυμοδακῆ πενίη ἦσαι ἐδύρομενθ
Φάσφορθ ἠφαισοσ νῦν τόσσορ πῆμαχολώθσθ
Εἰσπεμφέρ, κάρτωισ καίγε θρυῶσα δέα.
Λπέσι ὅτι δὴ δηκτοῖσ ἐριδνιθ' ἔρμης
Ευιέρω γάβδω ὁ ποπκ δέλγε θεοῖσ
Θέλγε θεοῖσ ὅτι δὴ δηκτῶν χόλοσ ἄγχισ ἦρα
Τοῦδ' ἄρα πῆπτοντο ἢ ἔλπίδ' ὄσ ἄισα πεσο.

HENRICVS CORNELIVS
AGRIPPA ABNETTES
 heym, Splēdida nobilitatis uir
 armatæ militiæ, Eques auratus
 ac utriusq; iuris Doctor S. Cæ.
 M. à Consilijs & archie
 uis Indiciarius.

Mercurius loquitur.

R exerat Imperium Cæsar foelicibus astris
I nter mortales cum mihi uita foret
O mnia tum superum nutu testabitur omnis
H ostis qui contra duxerat arma deos
D is nunc iratis reuocatus ad æthera coelum
A ppetimus mirum ni modo cuncta ruunt.

GEMMA PHRISIVS
VIATOR. GENIUS.

VI. V mbra, quis hic situs est miserorum oppressor & osor?
A n Siculus quisquam, uel Nero seuius erat?
GE. N on dirus mihi crede Nero, Siculusue tyrannus
N on inopes preßit, qui tumulo præmitur.
V erum Mercurius cunctæ uirtutis, & almæ
I ntimus Astræ non nisi cultor erat.
C uius consilio Cæsar prudente regebat
 Quicquid ab Æois obtinet usq; Gades.
VI. M irum, si tantus fuit hic uirtutis amator
 Illa triumphantum quid sibi turba uelit.
 Non solet esse boni mors illachrymabilis unquam
 Quis rogo flet seui Principis interitum?
GE. N on est quod subeat mirari tanta uiator
G audia, uel leta hæc murmura uana putes.
Q uas cernis celerit fugientes agmine turbas
I am uix exactis scilicet Inferiis
A ltera de stygijs tantum proruperat undis.
C emeret ut tanti funera grata Viri

Id miror

VI. I admiror, nam si uita fuit integer ille,
 Quid Pluto gaudet, uector & ipse Charon?

GE. N empe uia inferni sensim (ut sit) gramme Ditis
 Cæperat obduci, nec uelut ante terribilis

I illius hoc potuit uirtus, qua semper iniquis
 Obstabat factis, omnibus & uitis,
A t quum iam fato decesserit hostis iniquo
P lenior hæc merito Cymba Charontis ouat

VI. Q uid nunc erectis sibi uult ceruicibus altera,
 Quæ pars nec sua iam gaudia dissimulat.

GE. I lla suum gaudet Censorem numerare uita
D esunctum, liquidis cum sit opus Lachrymis
I am ruit in libitum nullo remorante furorem
N ec curat superos, nec Stygis illa deos
S ed fortuna parem uirtuti illius honorem
S i donasset, & hæc tempora pauca Deus,
N on uenisset eo miserorum nostra malorum
Æ tas, & melius iam tibi R bene foret,
S i non hæc Phoenix mortalibus esset adempta;
E ssent, quæ nunc sunt nubila, suda magnis,
Q uamq̄ ergo in speciem mors est letabilis ulli
N on hinc est hominis uita notanda, Vale.

ASCYTHROVS TYNO

DARIDES

N on caua tumbis agris implentur marmora bombis
N ec tua grandisonis suta sonora tubis

E rgo Atlantiades mancas in carmine multus
N elides, nullus Amphitrioniades

G randia sic crebro nostra eructaret arundo
S i cancrem, sed monstra ego parua crepo

O Taratantariades Muse, Cataracticus iuber
N unc ruat, erumpant & lachrymarum Hyades

P leiadesq; simul, Cubat hic Gatinarijs Heros
S ed residet regnis in Olympiacis.

HIL. BARTELEDEVS.

T am celebri Pompa quis ponte offertur ab Oeni?

I lle à Mercurio qui bene nomen habet

M agnus & ille diu qui Cancellarius, unti

N on sibi, sed uixit CAROLE Diue tibi.

Q ui lugubre canunt, quorum hæc est Nenia tristis?

P icrides lugent, collachrymant Charites

E t qui de ueteri Libitinam more subibunt

P ullam, purpurea sed cruce Cardineam?

Q uattuor in compto plorantes crine puellæ

D ictæq; de firmis numina Cardinibus

Q uarum una ante alias quæ formosissima luget

I ustitia, & lachrymis debilitata madet

Q uis tumulum statuet? Charitas, quis lustrica sparget

F lumina? Spes, faciet quis pia iusta? Fides,

Q uis feret ante Crucem? Patientia, Turis acerram?

R elligio, In uulgum quis dabit æra? Themis

Q uis uexilla geret? Probitas, funalia? Honestas

C oncinet æternam quis requiem? Pietas.

Æra quis (ut positum est in more) sacrata sonabit?

M entis sola carens ambitione quies

E t quo progreditur Pompa hæc? A Cæsaris Aula

S tratu ponte citis qua fluit Oenus aquis

A d Pedemontanas ubi Gattinaria terras

C lara quidem illa, sed hoc nomine nobilior

H unc tantum felix Heroa quod edidit orbi

Q uæque dedit cunas, funera iure petit.

Q uæ Musa incipiet tumulo superaddere carmen,

P rima inter uarias Sarmatis illa Deas

H ic quem iure Pius doluit sibi Cæsar ademptum,

O mnis quem Virtus Præfica luxit, erat

V rnae perpetuum quis Ver? quis sparget odorem?

C uncta bonæ famæ perpetuabit honor.

ALIVD

A L I D.

H ic Mercurinus orbis unicum decus
 N agnus quiescit ille Cancellarius
 P aucis uiator qui sit accipe. Nestoras
 O ptauit olim rex sibi Agamemnon decem
 H oc semper habuit Imperator CAROLVS.
 P ariter in uno mille fidos Nestoras
 N on consulentes tam sibi q̄ Carolo,
 D eus illi adhuc tribus aut duobus mensibus
 V itam dedisset, hæc licet sit maxima
 I am maior esset Caroli felicitas
 H uic æquitate, amore, consilio, fide,
 S ibi optet Cæsar duo pares, tantum licet.

A L I V D.

O lim orta de terra illa Cana ueritas
 C um MERCVRINO simul in hac terra lacet
 E t quæ ante de cælo usq; prospexit suo
 I ustitia, eodem Mercurini abiit Comes
 A bi uiator nil tuis lachrymis opus.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

O υτινα Μεγκυρινον πάντηκεν θεληφόρον ουδέεις
 E υδοντέν βιότω δικύδω παννύχιον
 Μ ακροῦν νῦν ἀντὸς θανάτου τῆν νύκτα καθεύδεις
 Α ἰάσοι Αυτοκράτωρ Κάρολε μακροτέρη μ
 Φ εῦ μάλα τῆ θελήθιος ἐν θελώρ θάνατ ἀκμή
 Ο ι μέρη γρηαιός σοί δε μινυθιάθιος.

ALYPIVS AMYCLÆVS.

O mnes Mercurium esse Mercurinum
 V ates penè putant, & id facetum est
 S e d quanq̄ pater Elocutionis
 M aia natus & Eruditionis
 E t caducifer hinc & inde pacis
 D iuum interpres & usq; & usq; fidus

D Et gratus

E t gratius superis deorum & imis
A t non hunc Dolium, nec hunc Strophæum
C ertum est nec tamen Emporum fuisse,
Q uare hunc Mercurium esse dum canemus
F idum intellige, non Deum Iocofum.

DIAL. ILLVST. V.

C ur Vates multi remuunt uelut ipse ego docti *alias clari.*
S cribere, uel metrum ferre ad tam triste pheretrum?
N on patitur nomen quamuis bene nominis omen
L audo rarerer, potius maledico libenter.
T u nescis certe quid dicas doctè Roberte.
T u potius mille, tibi qui bene fecerit ille
S cribere deberes, dic o ingrate, quid hæres?
H anc ego personam tibi recte in carmine ponam
N on hoc ergo rati sumus o doctissime Grati
G ratia erit tanta tibi, carmen tu mihi canta.
H o spes ades, Cista uirtus iacet omnis in ista
I n qua Diuinus tumulatur Mercurius.

D. PETRVS ÆGIDIVS

INCLYTÆ VRBIS ANTVERP.

AB ACTIS.

H ermes CÆSARIS hæc quiescit Vrna
H ermes maximus ille MERCVRINVS
H ermes stemmate splendidus uetusto
H ermes ingenio potens, Et idem
H ermes eloquio fluens, Honesta
H ermes nobilis eruditione.
H ermes legibus expolitus, Alter
H ermes Papinianus æquitate
H ermes Attilio magis fidelis
H ermes fronte decens Catoniana
H ermes qui fuerat Platone maior.
H ermes iustior Attico Solone,
H ermes gloria iuris utriusq;
H ermes consilio sagax salubri

Hermes

H ermes Iudicio ualens acuto,
 H ermes omnibus obuius, Modesto
 H ermes pectore, Mira alacritate
 H ermes qui omnibus astitit libenter
 H ermes prodigus hospitalitate
 H ermes praesidium, salus, asylum, Et
 H ermes firma columna litterarum
 H ermes anchora sacra doctiorum.
 H ermes per fugium omnium bonorum
 H ermes inclytus, elegans, benignus,
 H ermes religionis purus, amplis
 H ermes dotibus undiquaque, mactus.
 H ermes Caesare decus palati,
 H ermes regula regiae, uel ipsis
 H ermes moribus Aulicis uerendus.
 H ermes integer, Optimus sacerdos,
 H ermes purpureo nitens galero. At
 H ermes dignior aureis Coronis.
 H ermes quid toties iuuat sonare?
 H ermes laudibus antecellit omnes
 H ermes iam satis est superque dictum
 H ermes mortuus hic cubat, Sed alto
 H ermes aethere lucidus reuixit,
 H ermes incola factus est olympi
 H ermes per superos triumphat orbem
 H ermes ambrosio madet liquore
 H ermes nectare inebriatur almo
 H ermes caeligenum in chorum est receptus
 H ermes in numerum est Deum relatus.

ALIVD EIVSDEM.

MERCVRIVM ut uidit tractantem Caesaris acta

E t sacrosanctae munera Iustitiae

Vltima quae terras caelestum Astra reliquit

E caelo in terram uenerat unde redit.

Nunc ubi concessit morti, Superosque petiuit

E terra in caelum uenerat unde redit.

MAGNIF. D. SERENISS. POLO
NIÆ REGIS ORATORI NVNC
EPISC. CVLMEN. &c. C. VR
SINVS VELIVS. S.

Dum tu Menapiis digressum Maxime fortes
Augustum in Belgas DANTISCE secutus abires
Legatus Regis prudens sapientis & æqui,
Nos una Augusti cum Principe fratre recepit
Inclita Romanis olim Agrippina Colonis
Et nunc diuitis ac mœnibus aucta, uirisq;
Inde per aduersum uario molimine Rhenum
Vsq; Maguntiacas lenti raptamur ad Arces,
Ac Drusi antiquam celso super aggere molem,
Cum Vuenceslao, nosti quem pectore magnum
Loxanoq; meo, nosti quem corpore pulchrum,
Sed nec mente minus ualidum, ut neq; turpior ille est.
Hic quam penè nigri uidissem limina Ditis
Cocytiq; atras pro Rbeni fluctibus undas
Turanassem, gelidos haurit dum fracta liquores
Impulsa ad Scopulum sub flumine nauis acutum
Hic mihi quæ fuerant dicenda ad Casaris aures
Pontificesq; sacros, Regesq; Ducesq; togatos
Nuper amicorum sunt adita parua coactu,
Quæis equidem adiunxi, quæ scripsi feruidus olim
Hædelium contra, qui carmine polluit atro
Sed falso, & gentis præclarum nomen & urbis.
Debuit hoc pridem iam nostra Thalia Polonis
Debuit altrici mens grata fideliter urbi
Post hæc Vangionas per agrauimus usq; reuersi
Oppidulum, leni qua per sola pinguia tractu
Danubio modicus miscetur flumine Vuerda,
Vnde per immensum festinis labimur annem
Linthibus, Austriacis & tandem exponimur oris
Tectaq; iam Lincii dudum exoptata subimus
Hic ego non multos degens cum Principe soles

Illius Impe

Illius imperio mox nocentia pulchra reuerſi
Quannuis afflictæ belli modo clade Viennæ
Quartus ibi Hiſtorie liber additus, & miſerandum
Pannonii interitum Regis, regniq; ruinam
Mandauit ſcriptis, & noſtro carmine dignas
Auſtria iam fundit bello conuulſa querelas
Auxiliumq; tuum Germania magna, fidemq;
Imploꝛat, ſi quid reliquum mihi temporis eſſet
Scriptori Belli totum id cedebat Achiui
Et libris Cæſar quibus ipſe ſua inclytæ facta
Extulit & docuit Ciuilibs danna tumultus
Tradentiq; tuos demens Catilina ſuroꝛes
Necnon perfidiam Numidæ & ſclera impia Regiſ
Cætera tan longæ curta cum nocte diei
Tempora dilecta cum coniuge ſuauiter egi
Quæ me ſceminæ fecit modo prole Parentem
Cuius ab amplexu nuper diſcedere iuſſus
Rurſum ſollicitæ tero limina ſedulus aule
Oqui tum ſletus, lamentaq; quanta fuerunt.
Durius in terris nil coniuge uiuit amante
Alter ubi alterius caret aſſuetudine dulci
Mi deſyderium dilectæ coniugis, atq;
Suſceptæ nuper Sobolis, præſentia lenit
Regis, & effulgens diuino gratia uultu
Qui cum me referam Romani ad Cæſaris Aulam
Mox ubi conſilio Spiram properabit habendo.
Illic, quod uotis exopto frequentibus, omnes
Incolumes tecum cupide complectar amicos
Valde ſum ante alios iam dudum geſtio, cuius
Manat ab ore decens ac non ſine pondere ſermo
Docet & ille quidem paucis bene multa profari.
Et iam nunc auco Corneli grandia lingue
Verba, ſimul doctas audire ac diſcere uoces
Sue hic iudicio pulchro cuiuſlibet æui
Explicat hiſtorias, ſeu cantat amabile Carmen
Aut academiæ ſublimis acumina promit.

Audiam

A udiā & exactum recitare poema rotundo
O re pum uatem quem antiqua Panhormus alumnus
Æ didit & pulchro Gentilem nomine dixit
Q ui res Augusti bene gestas, ordine scribit
S ed tua precipue tua sunt mihi carmina cordē
L eniter, & puri labentia fluminis instar
D ii tibi diuitias, formamq; decusq; dederunt,
I ngeniumq; ingens, ac mentis acumen honeste
V iue, Vale, atq; boni facias leue carmen & aequi.

CLARISS. VIRO AC D.D. IOANNI A

Curio DANTISCO Episcopo Culmēsi, &c.

Sereniss. Regiæ M. Poloniæ apud Cas. Orato

ri, &c. D. ac patrono ppetua fide colendo

suo ÆLIUS EOBANVS

H E S S V S.

Q uam DANTISCE legis tibi Noride uenit ab urbe

L ittera, tam longæ fessa labore uicæ

N am nisi me fallit ratio dimensa locorum

P enē decem decies milibus egit iter

M usa quidem grauibus iam dudum assueta periclis

H oc quoq; non dubia mente subiuit onus

N octibus hybernis, & solibus ustra diurnis

E st tamen ex ipso nota colore tibi

H æc patrii tecum peragravit regna Boruſsi

I n mare qua grauibus Vistula fertur aquis

H æc tecum fortes uisa est coluisse Polonos

P ulchra ubi Sarmaticas CROCA gubernat opes

Regales celebrans thalamos, pompamq; iugalem

A usa est Semideis, te quoq; teste, loqui

H anc igitur tibi ceu reducem tot euntibus annis

A uribus obstreperam ser precor esse tuis,

C um tua Casaribus uirtus sit nota duobus

R eddita, seu belli tempore, siue togæ,

C um Regi placeas, quo nec præstantior armis

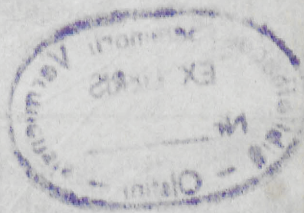
N ec regnis alius latior esse potest

amibua

Si meritis

S i meritis fortuna tuis respondeat, illi
N il debes, certe debuit illa tibi
Q uanquam non adeo donis te ingentibus auxit,
V t meritis non sint illa minora tuis
S ed neq; sorte tuas dotes metimur ab illa
E st aliud quod te laudis ad astra uehat
D iuitis ingenii floret tibi gratia, qualem
V ix dederit paucis de tribus ulla soror
C opia multiplicis ratioq; facillima lingua
C onsilium, pietas, principe digna fides,
M unera amabiliū plusq; ciuilia morum
S uauiloquo ueniens comis ab ore lepor
H æc **D** A N T I S C E tuas ornât insignia laudes
P lusq; quæ populi te uenerantis habes
R ex tibi **C** ulmanas aquilas dedit inclytus, Idem
O rnauit patriæ te ditioe tuæ
T am bonus ut fieres, tam carus ut omnibus esses
H oc dare non potuit **R** egia dextra tibi
H oc tibi tu dederas usq; huc ab incertibus annis
H oc tibi culta diu **M** usica uita dedit,
N atus & **A** onidum puer emutritus in ulnis
N unc uir ad **A** onidas **R** egia scepra trahis
N ec tamen inde tuam uentosa superbia mentem
I nflat, & immodico pectus honore leuat
Æ quum fortuna seruas in utraq; tenorem
H ic summa dignum te modus esse docet
N on tamen his blandita tibi te laudibus ornat
Q uæ nunc parte bona **M** usa futura tua est
Q uod quia sic fieri poterat tibi forte uideri
S cribere de multis pauca coacta fuit
N am si cuncta tuæ procurrat nomina fame
F orte aliqua poterat suspicione trahi
V el quia transmissio pro munere uerba remittam
V el quia non norit te mea **M** usa satis
S ic ut enim nec egēs, nec es huius laudis auarus,
S ic animi cautum me deceat esse tui

V era

V era quidem uirtus, nisi se, non testibus ullis
 I ndiget, & laudes non amat inmodicas
 V iue decus gentisq; tuæ, Regisq; Poloni
 V iue animo tali non habiture parem
 T emea Sarmaticam seu forte redibis ad Arcton
 S iue manes, merito carmine Musa canet
 V iue nec obliture tui DANTISCE Poetæ
 Q uem tu sicut amas, sic tue are precor
 S ic tibi contingat patrias feliciter urbes
 N otâq; Sarmatidum regna uidere breui.

1531

Η ΑΓΑΡΗ ΠΑΝΤΑ ΣΤΕΓΕΙ.

1531

